KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 16 päivänä heinäkuuta 2008,

valtiontuesta C 25/2000 (ex N 149/99), jota Italia aikoo myöntää teräsalan yritykselle Lucchini Siderurgica SpA

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 3515)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/389/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa [1] ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

(1) Komissio teki 21 päivänä joulukuuta 2000 lopullisen kielteisen päätöksen asiassa C 25/2000 – Lucchini (ex N 145/99) ympäristönsuojeluun tarkoitetusta valtiontuesta, jota Italia aikoi myöntää teräsalan yritykselle Lucchini SpA, jäljempänä 'Lucchini' [2].

(2) Tuensaaja haki päätökseen muutosta Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta. Tuomioistuin kumosi 19 päivänä syyskuuta 2006 antamallaan tuomiolla komission päätöksen, jossa se oli todennut koksaamoinvestointeihin myönnetyt 2,7 miljardin Italian liiran (1,396 miljoonaa euroa) tuet ja vesi- ja viemärijärjestelmään suuntautuviin investointeihin myönnetyt 1,38 miljardin liiran (713 550 euroa) tuet yhteismarkkinoille soveltumattomiksi. Sen sijaan tuomioistuin vahvisti komission päätöksen terästehtaan, masuunin ja savukaasujen keräysjärjestelmän osalta [3].

(3) Komissio pyysi Italialta 9 päivänä elokuuta 2007 tietoja, jotka toimitettiin kirjeitse 5 päivänä syyskuuta 2007. Lisätietoja hankittiin käymällä Piombinon tuotantolaitoksessa Toscanassa 10 päivänä syyskuuta 2007 [4]. Viimeiseen, 3 päivänä lokakuuta 2007 lähetettyyn tietopyyntöön Italia vastasi 7 päivänä marraskuuta 2007 päivätyllä kirjeellä.

2. KUVAUS

2.1 Yritys ja tuotantolaitokset

(4) Lucchinin terästehdas sijaitsee Piombinossa Toscanassa Välimeren rannalla. Koska tehdas sijaitsee taajama-alueella muutaman sadan metrin päässä uimarannasta ja kalavesistä, väestö on valmis hyväksymään tehtaan vain, jos sen ympäristövaikutukset otetaan asianmukaisesti huomioon.

Koksaamo

(5) Koksaamossa valmistetaan hiilestä 1 240–1 250 °C:n lämpötilassa koksia, jota käytetään valuraudan valmistukseen. Koksiuunisto muodostuu vierekkäisistä uuneista, jotka ovat kapeita, korkeita ja syviä. Uunien välissä on tiiliseinäinen palamiskammio, jossa poltetaan kaasua uunien lämmittämiseksi. Hiili syötetään uuneihin ylhäältä päin. Kun uuni tyhjennetään koksista, molemmilla sivuilla olevat ovet avataan ja koksi työnnetään ulos koneella.

[1] EUVL C 248, 23.10.2007, s. 25.
[2] EYVL L 163, 20.6.2001, s. 24.
[3] Asia T-166/01, Lucchini v. komissio (Kok. 2006, s. II-2875).
[4] Tuotantolaitoksessa kävi kaksi kilpailun pääosaston virkamiestä sekä yritys- ja teollisuustoiminnan pääosaston terästeollisuusasiantuntija.

(6) Koksaus kestää noin 24 tuntia. Prosessin nopeuttaminen ennen koksin valmistusta tai sen aikana ei nopeuttaisi valmistusta kokonaisuudessaan eikä lisäisi tietyllä aikavälillä valmistuvaa koksin määrää.

(7) Ilmoitettujen investointien kohteena oleva uunisto on rakennettu vuonna 1971. Tuolloin Piombinon Lucchinilla oli kolme koksiuunistoa, joissa oli uuneja 27, 43 ja 45. Koksin valmistus keskeytettiin marraskuussa 1992 siihen asti, kunnes hallinnollinen päätös tulevasta koksin valmistuksesta tuotantolaitoksessa tehtäisiin. Marraskuussa 1993 koksin valmistusta päätettiin jatkaa ja uunisto otettiin uudelleen käyttöön.

(8) Niiden kuukausien aikana, jolloin tuotanto oli keskeytynyt, koksiuunit tyhjennettiin huolellisesti ja jäähdytettiin 900–950 °C:n lämpötilaan. Italian mukaan laitteistot kärsivät väistämättä vahinkoa, vaikka tuotantoseisokkia valvottiin tarkasti.

(9) Päätös investoida koksaamon kunnostamiseen tehtiin vuonna 1996. Koska kyseinen uunisto oli suhteellisen hyvälaatuinen ja edelleen suhteellisen hyvässä kunnossa, päätettiin, että se voisi asianmukaisin parannustoimenpitein jatkaa toiminnassa vielä kymmenen vuotta. Investoinnit alkoivat vuonna 1998. Toiset kaksi uunistoa suljettiin ja ne oli tarkoitus poistaa käytöstä.

Vesi- ja viemäröintijärjestelmä

(10) Kyseessä on suljettu järjestelmä, jossa vettä käytetään jäähdyttämään epäsuorasti tuotantolaitoksen laitteita. Vesi ei joudu suoraan kosketukseen laitteiden kanssa, eikä sen kemiallinen koostumus muutu.

(11) Vesi (esim. merivesi tai pohjavesi) lasketaan käytön jälkeen takaisin samaan lähteeseen, josta se on otettu. Lucchinin tehtaalle Välimeri on merkittävä jäähdytysveden lähde. Vesi pumpataan merestä, käytetään laitteiden jäähdyttämiseen ja lasketaan takaisin mereen lämpimämpänä. Tämä on meren kasviston ja eläimistön kannalta ongelma, vaikka lämpötila jää alle korkeimman sallitun lämpötilan, joka on 35 °C.

2.2 **Tukitoimenpiteet**

(12) Suurin osa arvioitavana olevista toimenpiteistä koskee koksaamon eri tuotantovaiheita. Yksittäiset toimenpiteet kuvataan tarkemmin jäljempänä esitettävässä arvioinnissa. Investointien kokonaismäärä oli 38,45 miljardia liiraa (noin 19,2 miljoonaa euroa).

(13) Vesi- ja viemärijärjestelmää koskevien investointien tarkoituksena oli, että osa merivedestä voitaisiin korvata kunnallisen vedenpuhdistamon vedellä. Vaikka toimenpide ei sinänsä vaikuta veden lämpötilan nousuun, takaisin mereen laskettavan lämmitetyn veden määrä kuitenkin vähenee huomattavasti. Vesi- ja viemärijärjestelmää koskevien investointien kokonaismäärä oli 19,7 miljardia liiraa (noin 9,85 miljoonaa euroa).

3. **ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

(14) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen keskeinen päätelmä oli, että komission päätös oli kumottujen osien osalta riittämättömästi perusteltu ([1]).

(15) Tuomioistuin totesi ([2]), että terästeollisuuden alan ympäristötukia koskevat ehdot on esitetty tuolloin voimassa olleiden kuudensien terästukisääntöjen ([3]) liitteessä sekä ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa ([4]), jäljempänä 'suuntaviivat'. Tämän asian kannalta merkitykselliset säännökset on annettu suuntaviivojen 3.2.1 ja 3.2.3.B kohdassa, sellaisina kuin ne täsmennetään ja mukautetaan EHTYn terästeollisuuteen tukisäännöstön liitteen toisessa osassa.

(16) Suuntaviivojen 3.2.1 kohdan mukaan "[…] tuki, jonka väitetään olevan ympäristönsuojelutukea mutta joka todellisuudessa on yleistä investointitukea, ei kuulu näiden suuntaviivojen soveltamisalaan […]". Kohdassa toistetaan terästukisääntöjen liitteessä esitetty periaate, jonka mukaan komissio asettaa kaikelle ympäristösuojeluun myönnettävälle valtiontuelle tarvittaessa tiukkoja ehtoja ja suojatoimenpiteitä sen estämiseksi, että yleistä investointitukea myönnettäisiin ympäristönsuojelun nimissä uusiin

([1]) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion 112 kohta ja sitä seuraavat.
([2]) Komission päätös N:o 2496/96/EHTY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1996, yhteisön säännöistä valtion tuesta terästeollisuudelle (EYVL L 338, 28.12.1996, s. 42).
([3]) EYVL C 72, 10.3.1994, s. 3.
([4]) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion perusteluosan 59 kohta.

tehdaslaitoksiin tai laitteisiin. Tällaisissa tapauksissa arvioinnissa selvitetään ensin, olisiko kyseinen toimenpide toteutettu joka tapauksessa. Jos jäsenvaltio pystyy osoittamaan, että toimenpiteellä pyritään suojelemaan ympäristöä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan myönteinen vaikutus tuotantoon ei automaattisesti tarkoita, että toimenpide olisi tukikelpoinen. Tällaisissa tapauksissa tuotantokustannusten alentumisesta saatavat edut vähennetään ([1]).

(17) Terästukisäännöissä täsmennetään, että investoinnit, jotka olisivat olleet joka tapauksessa tarpeellisia ”taloudellisista syistä tai laitoksen iän perusteella”, eivät ole tukikelpoisia. ”Jotta uusi investointi voisi oikeuttaa tukeen, on olemassa olevan laitoksen jäljellä olevan käyttöajan oltava merkittävä (vähintään 25 prosenttia)” ([2]). Tarkasteltavana olevassa tapauksessa tuomioistuin totesi, että komissio ei ole perustellut riittävästi päätöstä olla ottamatta huomioon Italian viranomaisten esittämää asiantuntijalausuntoa, jonka mukaan kyseisten laitteistojen käyttöajasta oli jäljellä vähintään 25 prosenttia ([3]). Toisaalta tuomioistuin on todennut, että investoinnit, jotka on toteutettava teknisistä/tuotannollisista syistä, toteutettaisiin joka tapauksessa ([4]).

(18) Komissio ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesivat, että Lucchinin Piombinon tuotantolaitos täytti pakolliset normit ennen investointeja. Suuntaviivojen 3.2.3.B kohta koskee tukia, jotka on tarkoitettu kannustamaan yrityksiä menemään ”pidemmälle kuin niiltä voimassa olevissa pakollisissa normeissa edellytetään”. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että koksaamoinvestoinnit menivät pidemmälle kuin ympäristönsuojelunormeissa edellytetään: kaksi erikseen ilmoitettua hanketta olisi voitu esittää yhtenä hankkeena ([5]). Komissio ei ollut riittävästi perustellut, miksi se ei ottanut Italian toimittamia selvityksiä huomioon.

(19) Tämän säännöksen soveltaminen edellyttää, että investoija osoittaa, että ”tehtiin selvä päätös korkeammista normeista […] toisin sanoen, että oli olemassa kustannuksiltaan halvempi ratkaisu, joka olisi täyttänyt uuden ympäristönormin” ([6]). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että Italian toimittamien asiakirjojen ja todisteiden perusteella komissio ei ole pystynyt osoittamaan, että vanhat ympäristönsuojelulaitteet eivät olisi toimineet ([7]).

4. **ARVIOINTI**

(20) Tuessa, jota Italia aikoo myöntää terästehtaan investointeihin, on kyse julkisista varoista. Tuki antaa Lucchinille valikoivaa etua, ja se uhkaa vääristää kilpailua ja vahingoittaa jäsenvaltioiden välistä kauppaa. Tuki on näin ollen EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

(21) Komissio on arvioinut kaksi investointiryhmää uudelleen ja analysoinut kunkin toimenpiteen erikseen erityisesti siltä osin, olisiko ne toteutettu joka tapauksessa joko taloudellisista syistä tai laitteistojen iän vuoksi.

4.1 **Koksaamo**

4.1.1 *Koksaamoon liittyvät ympäristöongelmat*

(22) Komissio on käyttänyt koksaamoa koskevien investointitoimenpiteiden luokittelussa ohjeena komission viiteasiakirjaa parhaasta raudan ja teräksen valmistuksessa käytettävissä olevasta tekniikasta (Best available techniques, BAT) joulukuulta 2001 ([8]). Asiakirjan mukaan koksaamojen päästöt ilmaan ovat erityisen vakava ongelma. Monet päästöt ovat hajapäästöjä eri lähteistä, kuten vuotavista uunien kansista, ovista, tasoitusluukuista tai nousuputkista, tai ne ovat peräisin tietyistä toiminnoista, kuten hiilen panostuksesta, koksin työnnöstä ja sammutuksesta. Hajapäästöjä aiheuttavat myös koksaamon kaasunkäsittelylaitokset. Merkittävin päästöjen lähde ovat palamisjärjestelmästä tulevat savukaasut. Näistä syistä suurin osa tekniikasta, joka on otettava huomioon määritettäessä, mikä on paras käytettävissä oleva tekniikka, liittyy ilmaan vapautuvien päästöjen vähentämiseen. Keskeisiin tekijöihin kuuluu koksiuunien moitteeton ja keskeytymätön toiminta sekä niiden huolto. Lisäksi rikin poistaminen koksauskaasuista on erittäin tärkeää, jotta SO_2-päästöt voidaan minimoida, ei ainoastaan koksaamoissa vaan myös muissa laitoksissa, joissa koksauskaasua käytetään polttoaineena.

([1]) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion perusteluosan 92 kohta ja sitä seuraavat.
([2]) Idem.
([3]) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion perusteluosan 103 kohta ja sitä seuraavat.
([4]) Tuomioistuin vahvisti komission päätöksen masuunin osalta. Komissio oli päätellyt, että masuunin uudistaminen oli tehnyt alkuperäiset ympäristönsuojelulaitokset tarpeettomiksi niin, että ne olisi täytynyt korvata joka tapauksessa tuotannollisista syistä.
([5]) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion 107 kohta ja sitä seuraavat.
([6]) Terästukisääntöjen liite, toinen osa, a kohta: ”Yritysten päättäessä ylittää merkittävästi pakolliset normit, edellä b kohdan ii alakohdan perusteiden noudattamisen ohella, investoijan on myös osoitettava, että tehtiin selvä päätös korkeammista normeista, minkä vuoksi lisäinvestointi oli tarpeen, toisin sanoen, että oli olemassa kustannuksiltaan halvempi ratkaisu, joka olisi täyttänyt uuden ympäristönormin. Joka tapauksessa korkeampaa tukitasoa [30 prosenttia, kun pakollisten normien täyttämiseen voitiin tuolloin myöntää 15 prosenttia] sovelletaan ainoastaan saavutettuun lisäympäristönsuojeluun”.
([7]) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion perusteluosan 104 kohta ja sitä seuraavat.
([8]) http://www.envir.ee/ippc/docs/iron%20and%20steel.doc

4.1.2 *Tukikelpoiset toimenpiteet*

(23) Komissio totesi arvioinnissaan Italian osoittaneen, että kokonaismäärältään 29,93 miljardin liiran investoinnit oli aidosti tarkoitettu ympäristönsuojeluun. Komissio katsoo, että Italia on näiden toimenpiteiden osalta osoittanut tehneensä selvän päätöksen korkeammasta ympäristönsuojelun tasosta. Kunkin investointien kohteena olevan tehtaan osan käyttöajasta täytyy olla jäljellä vähintään 25 prosenttia. Italian tätä koskeva ilmoitus sai vahvistuksen komission tekemässä arvioinnissa. Lisäksi oletetaan, että halvempaa ratkaisua ei ole, lukuun ottamatta vanhojen rakenteiden käyttöä, sillä seuraavassa kuvatuissa investoinneissa on kyse yksinomaan ympäristötoimenpiteistä.

(24) Toimenpiteistä kerrotaan tarkemmin seuraavissa kohdissa.

Kuljetushihnalla syntyvien hiukkaspäästöjen vähentäminen

(25) Lucchini suunnitteli investoivansa 3 miljardia Italian liiraa (noin 1,5 miljoonaa euroa) uuteen kuljetushihnaan. Avoin kuljetushihna, jolla hiiltä kuljetettiin satamasta koksaamoon, oli merkittävä hiukkaspäästöjen lähde. Siksi Lucchini päätti korvata kuljetushihnan uudella ympäristöystävällisellä kuljetushihnalla, joka kulkee putkessa.

(26) Lisätoimenpiteenä hiukkaspäästöjen vähentämiseksi Lucchini otti käyttöön vielä kastelulaitteiston. Investointisumma oli 269 miljoonaa liiraa (noin 135 000 euroa).

(27) Kastelun seurauksena hiili saattaa paakkuuntua ja muuttua koostumukseltaan sellaiseksi, että sitä ei voi syöttää uuniin. Tämän välttämiseksi hiilen varastointitorneihin asennettiin tuuletuslaitteet. Investointisumma oli 295 miljoonaa liiraa (noin 150 000 euroa).

(28) Toimenpiteet eivät vaikuttaneet koksaamon tai terästehtaan toimintaan.

Kaasupäästöjen vähentäminen uunien täyttövaiheessa

(29) Lucchini suunnitteli investoivansa yhteensä 14,3 miljardia liiraa (noin 5,9 miljoonaa euroa) toimenpiteisiin, joilla vähennetään uuneja täytettäessä syntyviä päästöjä.

(30) Uunit täytettiin panostusvaunuista, jotka kulkevat uuniston yläpuolella. Hiili siirrettiin varastointitornista panostusvaunuun, joka on tätä varten sijoitettu tornin alapuolelle. Panostusvaunu kuljetti hiilisekoituksen koksiuuniryhmän yläpuolella kulkevaa raidetta pitkin ja syötti sen uuneihin niiden päällä olevista luukuista.

(31) Ennen investointia hiili kaadettiin uuneihin ilman lisäsuojia, jolloin aiheutui huomattavat kaasupäästöt. Investoinnilla pyrittiin liittämään syöttösiilo ja uunin yläosa saumattomasti toisiinsa, jotta syöttöprosessissa ei vapautuisi päästöjä. Investointi koostui kolmesta osasta: 1) panostusvaunujen korvaaminen uusilla, 5 miljardia Italian liiraa (noin 2,5 miljoonaa euroa); 2) uuninsuiden vaihtaminen ja uunien yläosan tasoittaminen (tai koko uunien yläosan rakentaminen uudestaan), 7,7 miljardia liiraa (noin 3,3 miljoonaa euroa); 3) raiteiden korvaaminen uusilla, 1,5 miljardia liiraa (noin 750 000 euroa).

(32) Komissio on tarkistanut erityisesti, että kahteen ensimmäiseen toimenpiteeseen liittyvät suuret kustannukset ovat perusteltuja. Panostusvaunujen vaihtaminen osoittautui välttämättömäksi, koska uudet parempilaatuiset syöttösiilot ovat korkeampia kuin yksinkertaisemmat alkuperäiset. Jos uusia syöttösiiloja olisi käytetty nykyisten panostusvaunujen kanssa, panostusvaunut eivät olisi mahtuneet varastointitornien alle. Uunien yläosan vaihtamiseen tehtävien investointien suuruus johtuu käytetystä tulenkestävästä erikoismateriaalista.

(33) Toimenpiteet eivät vaikuta tuotantotasoon.

Uunien ovista tulevien päästöjen vähentäminen

(34) Uunien ovista tulevien päästöjen minimoimiseksi toteutettiin yhteensä 5 miljardin liiran (noin 2,13 miljoonaa euroa) toimenpiteet. Vanhat ovet eivät sulkeutuneet ilmatiiviisti, mikä aiheutti kaasupäästöjä. Lisäksi niiden sulkeutumista esti syötön yhteydessä syntyvät tervajäänteet ovissa ja ovien kehyksissä. Yksinkertaisia ja jäykkiä ovia ei ollut mahdollista kunnostaa riittävästi, joten kaikki 54 ovea oli vaihdettava. Tämä maksoi 2,5 miljardia liiraa (noin 1,12 miljoonaa euroa).

(35) Ovet ja niiden kehykset oli puhdistettava säännöllisesti, jotta tervajäänteet eivät sekoittuisi muihin vaarallisiin aineisiin, kuten fosforiin ja rikkiin. Alun perin puhdistus tehtiin käsin kerran viikossa. Puhdistuksen automatisointi, joka maksoi 2,1 miljardia liiraa (noin 1 miljoona euroa), antoi Lucchinille mahdollisuuden suorittaa puhdistus aina täytön jälkeen eli päivittäin entisen viikoittaisen puhdistuksen sijaan. Tällä tavoin voitiin entisestään vähentää yleistä ympäristökuormitusta ja parantaa uunien ovien sulkeutumista.

(36) Koska uudet ovet painoivat 1,5 tonnia enemmän kuin vanhat, työntekijöiden olisi ollut liian vaarallista käyttää ovia yhdessä vanhan kuljetushihnajärjestelmän kanssa. Työntekijöiden turvallisuuden lisäämiseksi asennettiin toinen mekanismi, joka maksoi noin 356 miljoonaa liiraa (noin 175 000 euroa). Toimenpiteellä ei sinällään pyritty ympäristönsuojeluun, mutta koska se oli tarpeen uusien porttien asentamisen vuoksi, komissio pitää mekanismia täydentävänä investointina, joka oli ympäristönsuojelutoimenpiteen vuoksi välttämätön. Komissio katsoo näiden kahden toimenpiteen kuuluvan samaan pakettiin.

(37) Toimenpiteet kokonaisuudessaan eivät vaikuta tuotantoprosessiin.

Päästöjen vähentäminen kaasujen talteenoton ja käsittelyn yhteydessä

(38) Lucchini investoi miljardi liiraa (noin 500 000 euroa) kaasujen talteenottolaitoksen uudistamiseen. Uudella laitoksella pyrittiin säätelemään kaasun talteenottomekanismin nopeutta. Paine vaihtelee putkien sisällä, ja kun se nousee liian korkeaksi, venttiilit aukeavat ja ilmaan vapautuu sen verran kaasua kuin on tarpeen. Investoinnin tavoitteena oli säännöllistää kaasuvirtausta ja vähentää näin venttiilien aukeamiskertoja.

(39) Lisäksi tärkein koontiputki, nousuputket ja imujärjestelmään yhdistyvät putket vaihdettiin kokonaan 1,5 miljardin liiran (noin 750 000 euron) investointisuunnitelman puitteissa. Vanha järjestelmä toimi höyryllä ja liitosputkissa oli vuotokohtia, joista kaasua vapautui ilmaan, eikä nousuputkissa ollut hydraulisia venttiilejä. Uusi järjestelmä perustui jäähdyttämiseen ammoniakilla korkeassa paineessa, mikä jäähtymisen lisäksi vähensi kaasujen epäpuhtauksia.

(40) Toisen investoinnin yhteydessä uudistettiin kaasunkäsittelylaitos. Lähinnä oli kyse siitä, että syöttölinjat vaihdettiin ja asennettiin uusi naftaleenin poistolaitos ja tietotekniikkaan perustuva kaasunpuhdistuslaitoksen ohjausjärjestelmä. Investointisumma oli 1,5 miljardia liiraa (noin 750 000 euroa).

(41) Kaasun haihtuvien yhdisteiden suodattamiseen tarkoitettu elektrostaattinen järjestelmä uusittiin kokonaan tervan suodattamisen tehostamiseksi. Alustava investointisumma oli 1,5 miljardia liiraa (noin 750 000 euroa).

(42) Koksauksen aikana syntyvä terva säilytetään 70 °C:een lämpötilassa. Kylmästä tervasta haihtuu karsinogeenisiä kaasuja. Lucchini päätti investoida 1,427 miljardia liiraa (noin 0,7 miljoonaa euroa) karsinogeenisten kaasupäästöjen keräämis- ja polttolaitokseen. Investointi ei vaikuta tuotantoon.

(43) Talteenotettavien ja myytävien kemiallisten aineiden määrä ja arvo nousee hieman kaasunpuhdistusjärjestelmään tehtyjen investointien ansiosta. Uuden laitoksen edellyttämä jatkuva valvonta sen sijaan lisää kustannuksia. Siksi ei synny tuotantoon liittyviä etuja, jotka pitäisi vähentää.

Rikkidioksidipäästöjen mittaaminen

(44) Ilmaan joutuvien SO_2-päästöjen kontrollointi edellytti päästöjen mittaamisjärjestelmän asentamista. Investointi toteutettiin pelkästään ympäristösyistä, ja sen kustannukset olivat 138 miljoonaa liiraa (noin 70 000 euroa). Toimenpide ei vaikuta tuotantoon.

4.1.3. *Toimenpiteet, jotka olisi toteutettu joka tapauksessa*

(45) Komissio katsoo, että jäljempänä kuvatut toimenpiteet olisi toteutettu joka tapauksessa, eikä niitä siksi voida pitää ympäristötukina. Kyseisiä 8,52 miljardin liiran investointeja ei siksi voida hyväksyä ympäristönsuojelutueksi, koska niillä ei ole minkäänlaista kannustavaa vaikutusta.

Koksausuunien tiivistäminen tai tiilien vaihtaminen osittain tai kokonaan

(46) Lucchini päätti investoida 4,241 miljardia liiraa (noin 2,1 miljoonaa euroa) koksauskammioiden korjaamiseen tiivistämällä ne tai vaihtamalla tiilet osittain tai kokonaan. Komissio katsoo, että investointi tehtiin tuotannollisista syistä. Ensinnäkin komissio toteaa, että uunisto ei ole osa ”ympäristönsuojelulaitteita” vaan itsenäinen laitteisto.

(47) Toiseksi tiilien korjaaminen tiivistämällä on koksausuuniston tavanomainen huoltotoimenpide.

(48) Lisäksi Italia on ilmoittanut komissiolle, että uuniston toiminnan keskeyttäminen vuosina 1992–1993 nopeutti laitoksen rappeutumista ja lyhensi sen käyttöikää. Kun yritys päätti vuonna 1999 uudistaa uuniston, tarkoituksena oli taata sen toiminta vielä vähintään kymmenen vuotta. Jos tiilet oli välttämättä vaihdettava sen sijaan että ne olisi tiivistetty, on oletettava, että muurien rappeutuminen oli edennyt jo pitkälle. Jos uunin kammion muurit olivat huonossa kunnossa, oli vaarana esimerkiksi, että ne kallistuisivat sisäänpäin ja että koksinulostyöntökone ei enää mahtuisi työntämään koksia ulos. Tällaisessa tapauksessa kammiota ei olisi enää voitu käyttää. Kallistuminen olisi horjuttanut myös uunin yläosaa.

(49) Italian mukaan tiiliä koskevilla toimenpiteillä oli ympäristötavoitteet. Kun kaasu siirtyy koksikammiosta palamiskammioon, palamiskaasun koostumus muuttuu ja piipuista tulee mustaa savua.

(50) Komissio hyväksyy Italian selvitykset koksauskammion ja palamiskammion hermeettisen sulkemisen välttämättömyydestä, mutta katsoo, että selvityksistä ei käy ilmi, että investoija olisi tehnyt selvän päätöksen korkeammasta ympäristönsuojelun tasosta. Sen sijaan komissio katsoo, että investoinnit olisi toteutettu edellä esitetyistä syistä joka tapauksessa. Italialle lähetettiin 3 päivänä lokakuuta 2007 kirje, jossa sille annettiin mahdollisuus vastata komission huomautuksiin, mutta se ei ole näin tehnyt. Siksi komissio katsoo, että uunin seinämien tiiliä koskevat toimenpiteet olisi toteutettu taloudellisista syistä joka tapauksessa, jotta koksin valmistus saattoi jatkua laitoksessa.

Varasähkögeneraattorin asentaminen

(51) Vaikka onkin totta, että sähkökatkot vaikuttavat ympäristöön negatiivisesti, komissio katsoo, että varageneraattori olisi asennettu tuotannollisista syistä joka tapauksessa. Sähkökatkot vaikuttavat negatiivisesti tuotantoon, ja varageneraattori olisi asennettu joka tapauksessa. Investointisumma oli 1,8 miljardia liiraa (noin 0,9 miljoonaa euroa).

Jäähdytysvaiheessa syntyvien päästöjen suodattimet

(52) Lucchini maksoi 220 miljoonaa liiraa (noin 110 000 euroa) uusista suodattimista, joita käytetään suodattamaan höyryä, jota vapautuu uunista, kun koksia jäähdytetään. Komission mukaan suodattimet olisi vaihdettu joka tapauksessa, sillä niiden käyttöaika (20 vuotta) oli kulunut loppuun, kuten Italia vahvisti paikalle tehdyn vierailun aikana.

Hiilen tasoittamisen automatisointi

(53) Hiilen tasoittamisella uunissa on sellaisenaan positiivinen vaikutus ympäristöön. Kyseisessä investoinnissa oli kyse pelkästään siitä, että aiemmin ihmisvoimin tehty työ automatisoitiin. Automatisointi ei käytännössä vaikuta mitenkään päästöihin. Toimenpide olisi toteutettu taloudellisista syistä joka tapauksessa. Ilmoitettu investointisumma oli 1,5 miljardia liiraa (noin 750 000 euroa).

Uusi putkisto kaasun siirtämiseksi palamiskammioihin

(54) Putkessa, jota pitkin kaasu johdettiin palamiskammioihin uunin lämmittämiseksi, oli vuotokohtia, joista vapautui kaasua. Putki olisi joka tapauksessa vaihdettu, koska kaasu on hyvin räjähdysherkkää ja vuodot aiheuttivat toiminnalle vakavan riskin. Investointisumma oli 761 miljoonaa liiraa (noin 380 000 euroa).

4.2 **Vesi- ja viemäröintijärjestelmä**

(55) Ennen investointia vesi- ja viemäröintijärjestelmä oli voimassa olevien pakollisten kynnysarvojen mukainen.

(56) Ennen investointia vettä otettiin merestä ja laskettiin sinne takaisin 36 800 000 m^3, ja nyt määrä on 26 000 000 m^3. Investoinnissa oli lähinnä kyse kunnalliseen vedenpuhdistamoon yhdistyvän koontiputken rakentamisesta ja putkijärjestelmän muuttamisesta niin, että vettä tarvitaan vähemmän. Komissio katsoo, että toimenpiteellä pyrittiin aidosti ympäristönsuojeluun.

(57) Investoinnin ansiosta pumppauskustannukset alenivat 206 712 euroa vuodessa. Vesi ei kuitenkaan tule vedenpuhdistamolta ilmaiseksi, vaan maksaa 0,15 euroa/m^3. Lisäkustannuksia tulee siis 226 200 euroa. Näin ollen uusi järjestelmä maksaa Lucchinille 19 488 euroa enemmän kuin vanha. Siksi ei synny tuotantoon liittyviä etuja, jotka pitäisi vähentää.

5. **PÄÄTELMÄT**

(58) Edellä esitetyn perusteella komissio on todennut, että 29,93 miljardin liiran (72 prosenttia koko investointisummasta) koksaamoinvestoinneilla on aito ympäristönsuojelupäämäärä ja ne ovat siksi tuolloin voimassa olleiden ympäristönsuojelulle myönnettyjä valtiontukia koskevien, vuonna 1994 annettujen suuntaviivojen mukaisesti hyväksyttäviä (ks. johdanto-osan 15 kappale) [1]. Tuotantoon liittyviä etuja ei ole. Italia on ilmoittanut tuki-intensiteetin olevan 7 prosenttia. Tukimäärää, joka on 2,095 miljardia liiraa (1 081 977,2 euroa), voidaan siksi pitää yhteismarkkinoille soveltuvana.

[1] Riippumatta siitä, parantavatko ne parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, kuten nykyisissä ympäristönsuojelutuen suuntaviivoissa edellytetään (EUVL C 82, 1.4.2008, s. 1).

(59) Loput, määrältään 8,52 miljardin liiran (noin 4,3 miljoonan euron) koksaamoinvestoinnit olisi komission mielestä toteutettu joka tapauksessa taloudellisista syistä tai laitosten iän vuoksi. Koska aluetuet teräsalan investointeihin eivät ole sallittuja, kyseinen 0,596 miljardin liiran (307 808,31 euron) tuki ei sovellu yhteismarkkinoille.

(60) Vesi- ja viemäröintijärjestelmää koskevaa toimenpidettä voidaan kokonaisuudessaan pitää aidosti ympäristönsuojeluun tarkoitettuna. Koska tuotantoon liittyviä etuja ei ole, koko 1,379 miljardin liiran (712 184,06 euron) tukisumma voidaan hyväksyä (tuki-intensiteetti 7 prosenttia),

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuki, jota Italia aikoo myöntää terästeollisuusyritys Lucchini Siderurgica SpA:lle 1 081 977,2 euroa (2,095 miljardia liiraa) ympäristönsuojeluun tähtääviin koksaamoinvestointeihin ja 712 184,06 euroa (1,379 miljardia liiraa) ympäristönsuojeluun tähtääviin vesi- ja viemäröintijärjestelmäinvestointeihin, soveltuvat yhteismarkkinoille.

2 artikla

Määrältään 307 808,31 euron (0,596 miljardin liiran) valtiontuet, jotka Italia aikoo myöntää terästeollisuusyritys Lucchini Siderurgica SpA:lle muihin kuin 1 artiklassa tarkoitettuihin koksaamoinvestointeihin, eivät sovellu yhteismarkkinoille.

Kyseisiä tukia ei siksi voida panna täytäntöön.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 16 päivänä heinäkuuta 2008.

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen